

РЕШЕНИЕ

№ 800

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11105** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на М. Т. Р. – гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение № 136Х от 17.09.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че то е неправилно поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административно-производствените правила и несъответствие с целта на закона. Административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното положение на молителя и държавата на произход. Твърди, че ответникът – Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците неправилно е приел, че спрямо него не са налице предпоставките за допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Твърди, че извършената процедура по връчване на книгата и документите е незаконосъобразно, доколкото неизпращането на решението на адреса е процесуално нарушение и само на това основание следва да бъде отменено решението. Позицията се на Международната конвенция за статута на бежанците към ООН (Женевската конвенция). Излага още, че в съгласие със ВКБООН се поддържа становището, че не са изпълнени условията за безопасно, доброволно и достойно завръщане в С.. Счита, че фактите преценени в тяхната съвкупност сочат повърхностно и целенасочено подреждане на административната процедура, която води до издаването на един незаконосъобразен акт.

Ответникът по жалбата - Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците, я оспорва и моли съда да я отхвърли. Правилно е преценено, че не са налице предпоставките за допускане на последваща молба.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 02.09.2025г. Процесната последваща молба молителят обосновава с обстановката в [населено място] Ал 3. след падането на режима на Б. А., както и с твърдения за настъпване на нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход.

Установява се, че жалбоподателят е [дата на раждане] [населено място], обл. Д. А., мюсюлманин-сунит, семейно положение – неженен. Личните му данни се установяват въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

Административният орган е обсъдил всички твърдения за настъпване на нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Приел е, че те не установяват наличието на нови факти, както и че пораждаат съмнения относно достоверността на заявленията от М. Т. Р. нови обстоятелства, което води до извод, че те са заявени с единствената цел да удостоверят обстоятелства, релевантни за допускането на последващата молба до производство за международна закрила.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. С. чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът:.....4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б..

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима. Видно от твърденията за настъпване на нови обстоятелства се установява, че не отразява цялостната обстановка в С., за която следва да се посочи, че е непрекъснато променяща се и следва да се прецени към датата на приключване на

устните състезания /02.12.2025 г./, на основание чл. 142, ал. 2 АПК.

До този извод се стига при съпоставка на събраните в административното производство доказателства и актуалната обстановка, както и от новопредставената справка за С. - № МД-02-606/18.11.2025 г. В нея е описано положението със завърналите се бежанци в С.. В бюлетина на Върховния комисариат за бежанците на ООН от м.09.2025 е посочено, че към 08.11.2025 г. в С. са се завърнали 1 208 802 души от други държави, съответно 1 900 000 лица са се вътрешно разселили. Самия ВКБООН предприема мерки за улесняване на вътрешното разселване. Подкрепят се хуманитарно семейства, предоставя се финансова помощ на същите. От Турция има много завърнали се сирийци най-често към градове в северна С.. Демографският профил на завърналите се лица показва балансирано разпределение по пол, с много деца и възрастни в трудоспособна възраст и малък дял възрастни хора. Наблюдава се забележимо увеличение на завръщащите се през лятото деца в училищна възраст, свързано с училищната ваканция в Турция и подготовката за учебната година в С..

Според оценки на ВКБООН, към 12 юни 2025г. в провинция Д. ал 3. са пребивавали 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 души, които са се завърнали на територията на провинцията от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024г. насам. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025г. общо 40 105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024г. живеят в провинция Д. ал 3., като по голямата част са се завърнали в окръг Д. ал 3..

Приетите по делото справки са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“. Те следва да се кредитират. С. чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Справките представляват официални писмени свидетелстващи документи, удостоверяващи, че лицето, което е издало справките, при извършването от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в тях. Ето защо следва да се споделят изводите на административния орган, че жалбоподателят не би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справката не се установява в С. да съществува безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатира съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, наличието на подобна заплахата по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова

високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Неотносими са данните за спорадични актове на насилие на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Ситуацията в С., вкл. и тази към датата на приключване на устните състезания вече не може да се определи като такава, че да води до опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република Б.. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в Б. не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Т. Р. – гражданин на С., срещу решение № 136 Х от 17.09.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението НЕ подлежи на обжалване.